

Siis võtta ue aasta sees
Müüd kergita ta ello:
Sa oled ainus abbimees
Mi rõmo, kui ka hädda sees
Oh Jeesand Poja Jummal!

Kus on veel mõnned rummalad
Kes ust'wad tühja mahti
Ja tenib võderad jummalad,
Te selle filmad lahti
Et temma Sinno heldust näab,
Mis iggaweste seisma jääb,
So sarnast teist ei olle!

Üks innime, kes lihhas, luust,
Ei peaks mitte sõma
Müüd ennam ärrakeeltud puust,
Waid wasto rinda lõma
Ja hüüdma: „Jeesand hallasta!
„Ja tühjast tembust puhhasta,
„Et so peal üksnes lodan!“

So heldust, helde Jummal!
Kül ollen laialt näinud,

Mis hädda päiwil olled Sa,
So rahwale siin teinud,
Kes tännamotaks siiski jäid
Ka siis, kui helde aasta tõid,
Weel rahhul teif ei olnud!

Oh armas Jeesus hallasta
Weel siiski meie peale,
Et uel aastal rõmuga
Siin tuleme so heale,
Mis seisab lahti meie ees
So kalli pühha sõnna sees,
Kül ühhest aastast teise.

Sa meie pudust ärra tead
Ring olled rohkest annud
Mi waimule, kui ihul' head,
Kui põld sai wilja kannud:
Ka järwes, jões ja merre wees,
Kus kalla ellab, figgib sees,
Meil' rohkest toiduks annud.

Oh tule rahwa palwe heält,
Sa armas ello Poja!